

മധുരമായ കൂട്ടികളേ - നിങ്ങൾ വിശ്വത്തിൽ ശാന്തി സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് നിമിത്തമായ വരാൺ, അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും അശാന്തരാകരുത്.

ചോദ്യം - ബാബു എത്ര കൂട്ടികളെയാണ് ആജ്ഞാകാരി കൂട്ടികളെന്ന് പറയുന്നത്?

ഉത്തരം - ബാബുയുടെ മുഖ്യമായ ആജ്ഞയാണ് കൂട്ടികളേ, അമൃതവേളയിൽ(അതിരാവിലെ) എഴുന്നേറ്റ് ബാബുയെ ഓർമ്മിക്കു, ആരാഞ്ഞോ ഈ മുഖ്യമായ ആജ്ഞയെ പാലിക്കുന്നത്, അതിരാവിലെ കൂളിച്ചു ശുഭമായി നിശ്ചിതസമയത്ത് ഓർമ്മയുടെ ധാരയിലിരിക്കുന്നത്, ബാബു അവരെ സർപ്പുത്രർ അമ്പവാ ആജ്ഞയനുസരിക്കുന്നവർ എന്ന് പറയുന്നു, അവരെ പോയി രാജാവാകു. കുപുത്രരാണകിൽ തുഷ്ടി ജോലി ചെയ്യും.

ഓം ശാന്തി. ഇതിന്റെ അർത്ഥം കൂട്ടികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കിത്തനിട്ടുണ്ട്. ഓം അർത്ഥം താൻ ആത്മാവാണ്. ജീവാത്മാവാണ് എന്ന് എല്ലാവരും പറയുന്നു, തീർച്ചയായും എല്ലാ ആത്മാകളുടെയും അച്ചൻ ഒന്നാണ്. ശരീരങ്ങളുടെ അച്ചൻ വേബോ-വേബോയാണ്. ഇതും കൂട്ടികളുടെ ബുദ്ധിയിലുണ്ട്, പരിധിയുള്ള അച്ചൻ നിന്ന് പരിധിയുള്ളതും അച്ചന്റെ നിന്ന് പരിധിയില്ലാത്തതുമായ സ്വന്തൻ ലഭിക്കുന്നു. വിശ്വത്തിൽ ശാന്തി വേണമെന്ന് ഈ സമയം മനുഷ്യർ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. അമ്പവാ ചിത്രത്തിലൂടെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ശാന്തികൾ വേണ്ടി കലിയുഗത്തിന്റെ അവസാനവും സത്യയുഗത്തിന്റെ ആദിയിലെ സംഗമ സമയത്തിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ട് വരണ്ണം. ഈ സത്യയുഗം പുതിയ ലോകമാണ്, ഈ ഇതിൽ ഒരു ധർമ്മമായതുകൊണ്ട് പവിത്രതയും ശാന്തിയും സുവാദുമുണ്ട്. അതിനെ പറയുന്നത് തന്നെ സർപ്പമെന്നാണ്. ഇതാണെങ്കിൽ എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കും. പുതിയ ലോകത്തിൽ സുവമാണ്, മുഖംമുണ്ടാകില്ല. ആർക്കും മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുക വളരെ സഹജമാണ്. ശാന്തിയുടെയും അശാന്തിയുടെയും കാര്യം ഇവിടെ വിശ്വത്തിൽ തന്നെയാണുണ്ടാവുന്നത്. എവിടെയാണോ ശാന്തി-അശാന്തിയുടെ പ്രശ്നമേ ഉണ്ടാക്കാത്തത്, അത് തന്നെയാണ് നിർവ്വാണധാരം. കൂട്ടികൾ എപ്പോൾ പ്രഭാഷണം ചെയ്യുകയാണെങ്കിലും ആദ്യമാദ്യം വിശ്വത്തിലെ ശാന്തിയുടെ കാര്യം തന്നെ എടുക്കണം. മനുഷ്യർ ശാന്തികൾ വേണ്ടി വളരെയധികം ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു, അവർക്ക് സമ്മാനവും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഇതിൽ പ്രയത്നിക്കേണ്ടതിന്റെ കാര്യം തന്നെയില്ല. ബാബു പറയുന്നു കേവലം തന്റെ സ്വയർമ്മത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ വികർമ്മം വിനാശമാകും. സ്വയർമ്മത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ശാന്തിയുണ്ടാകും. നിങ്ങൾ തന്നെയാണ് സദാ ശാന്തനായ ബാബുയുടെ കൂട്ടികൾ. ഈ സ്വന്ത് ബാബു യിൽ നിന്നാണ് ലഭിക്കുന്നത്. അതിനെ ആരും മോക്ഷമെന്ന് പറയില്ല. മോക്ഷമാണെങ്കിൽ ഗൈവാനു പോലും ലഭിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. ഗൈവാനു പോലും തീർച്ചയായും പാർട്ടിൽ വരണ്ണം. പറയുന്നു, കർപ്പ-കർപ്പം കർപ്പത്തിന്റെ സംഗമയുഗത്തിൽ താൻ വരുന്നു. അതിനാൽ ഗൈവാനു പോലും മോക്ഷമില്ലായെങ്കിൽ പിനെ കൂട്ടികൾക്കെങ്ങനെ മോക്ഷം നേടാൻ സാധിക്കും. ഈ കാര്യങ്ങൾ മുഴുവൻ ദിവസവും വിചാരം സാഗര മമനും നിങ്ങൾക്കാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. നിങ്ങൾ കൂട്ടികളാണ് സേവനം ചെയ്യുന്നത്. നിങ്ങൾക്കാണെങ്കിൽ വളരെയധികം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. രാവും പകലും സേവനത്തിലിരിക്കുന്നു. മുഖി യത്തിൽ ദിവസം മുഴുവൻ വന്നുകൊണ്ടെങ്കിലും. ചിലയിടത്ത് രാത്രി 10- 11 മണി വരെയും വരുന്നു. ചിലയിടത്ത് അതിരാവിലെ 4 മണിക്ക് തന്നെ സേവനം ചെയ്യേണ്ടതായി വരുന്നു. ഇവിടെയാണെങ്കിൽ വീടാണ്, എപ്പോൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ ഇതിനാണ് സാധിക്കുന്നു. സെന്റ്രൂകളിലാണെങ്കിൽ മൂരെ-ബുരെ നിന്ന് വരുന്നു അതിനാൽ സമയം പ്രത്യേകമായി മാറ്റിവെക്കേണ്ടി വരുന്നു. ഇവിടെയാണെങ്കിൽ എത്ര സമയത്തും കൂട്ടികൾക്ക് എഴുന്നേർക്കുണ്ട് കഴിയുന്നു. പകുശ എഴുന്നേർക്കുകയും ഉരക്കം തുണ്ടുകയും ചെയ്യുന്ന കൂട്ടികൾ ഇങ്ങനെയുള്ള സമയത്ത് പരിക്കരുത്, അതുകൊണ്ട് അതിരാവിലെത്തെ സമയം പെച്ചിരിക്കുന്നു. ആരാഞ്ഞോ കൂളിയെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് പ്രഷാകും, എന്നിട്ടും സമയത്തിന് വരുന്നില്ല എങ്കിൽ അവരെ ആജ്ഞാകാരി കൂട്ടികളെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കില്ല. ലൗകിക അച്ചന്നും സർപ്പുത്രരും കുപുത്രരും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ. പരിധിയില്ലാത്ത അച്ചന്നും ഉണ്ടാകുന്നു. സർപ്പുത്രർ പോയി രാജാവാകും, കുപുത്രർ പോയി ചുൽ എടുക്കും. എല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ.

കൃഷ്ണ ജനാഷ്ടമിയെക്കുറിച്ചും മനസ്സിലാക്കിത്തനിട്ടുണ്ട്. കൃഷ്ണന്റെ ജനം നടക്കുന്നോൾ സർപ്പമായിരിക്കും. ഒരു രാജ്യം മാത്രമേ ഉണ്ടാകും. വിശ്വത്തിൽ ശാന്തിയുണ്ടാകുന്നു. സർപ്പത്തിൽ വളരെക്കു

റച്ച് മനുഷ്യരെ ഉണ്ടായിരിക്കു. അത് തന്നെയാണ് പുതിയ ലോകം. അവിടെ അശാന്തിയുണ്ടാവുക സാധ്യമല്ല. ശാന്തി അപ്പോഴാണ്, എപ്പോഴാണോ ബാബു സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു ധർമ്മമുണ്ടാകുന്നത്. അതിന് ശ്രദ്ധം എപ്പോൾ മറ്റു ധർമ്മങ്ങൾ വരുന്നോ അപ്പോൾ അശാന്തിയുണ്ടാകുന്നു. അവിടെത്തന്നെയാണെല്ലാ ശാന്തി, 16 കലാ സമ്പർക്കം. ചട്ടമുറ എപ്പോഴാണോ സമ്പർക്കമാകുന്നത് അപ്പോൾ എത്ര ശോഭയാണ്, അതിനെ പുർണ്ണചട്ടമുറ എന്ന് പറയുന്നു. ദ്രോഹായിൽ 3/4 എന്ന് പറയും, വഞ്ചിതമായില്ല. രണ്ട് കല കുറഞ്ഞു. സമ്പർക്കം ശാന്തി സത്യയുഗത്തിലാണുണ്ടാവുന്നത്. 25 ശതമാനം പഴയ സൃഷ്ടിയാകുവോൾ എന്നെങ്കി ലുംമൊക്കേ പ്രശ്നമുണ്ടാകും. രണ്ട് കല കുറയുന്നതിലൂടെ ശോഭയും കുറയും. സർജ്ജത്തിൽ തികച്ചും ശാന്തിയും, നരകത്തിൽ തികച്ചും അശാന്തിയുമാണ്. ഈ സമയമാണ് മനുഷ്യർ വിശ്വത്തിൽ ശാന്തി ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, ഇതിന് മുമ്പ് വിശ്വത്തിൽ ശാന്തി വേണം എന്ന ശബ്ദമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ശബ്ദം പറഞ്ഞു വരുന്നു എന്തുകൊണ്ടുനാൽ ഇപ്പോൾ വിശ്വത്തിൽ ശാന്തി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിശ്വത്തിൽ ശാന്തിയുണ്ടാക്കണമെന്ന് ആത്മാവ് ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യരാണെങ്കിൽ ദേഹാഭിമാനത്തിൽ വന്നത് കാരണം കേവലം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് - വിശ്വത്തിൽ ശാന്തി വേണം. ഇപ്പോൾ 84 ജനം പുർത്തിയായിരിക്കുന്നു. ഇത് ബാബു തന്നെയാണ് വന്ന് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്. ബാബുയെത്തന്നെയാണ് ഓർമ്മിക്കുന്നത്. ബാബു ഉടക്ക് ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ വന്ന് സർജ്ജം സ്ഥാപിക്കും, ബാബുയുടെ പേര് തന്നെയാണ് ഹൈന്റലി ശോഡ് ഫാർ.സർജ്ജം എങ്ങനെയാണ് രചിക്കുന്നത് എന്ന് ആർക്കും തന്നെ അനിയുകയില്ല ശ്രീകൃഷ്ണനാണെങ്കിൽ രചിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. കൂർഷ്ണനെ ദേവതയെന്ന് പറയുന്നു. മനുഷ്യർ ദേവതമാരെ നമിക്കുന്നു. അവരിൽ ദൈവീക ഗുണമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ദേവതയെന്ന് പറയുന്നത്. നല്ല ഗുണമുള്ളവരെ ഇവർ ദേവതയെപ്പോലെയാണെന്ന് എന്ന് പറയുമെല്ലാ. വഴക്കും വക്രാണവും നടത്തുന്നവരെ അസുരരെപ്പോലെയാണെന്ന് പറയും. കൂട്ടികൾക്കറിയാം നമ്മൾ പരിഡിയില്ലാത്ത ബാബു യുടെ മുന്നിൽ ഇരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ കൂട്ടികളുടെ പെരുമാറ്റം വളരെ നല്ലതായിരിക്കുണ്ട്. അജഞ്ചാന കാലത്തുപോലും ബാബു 6-7 കുടുംബങ്ങൾ ഒരുമിച്ചിരിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടുണ്ട്, തികച്ചും ക്ഷീരവഞ്ചിയമായി പെരുമാറുന്നു. ചിലയിടത്താണെങ്കിൽ വീടിൽ കേവലം രണ്ട് പേരാണെങ്കിൽ പോലും വഴക്കിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഇഷ്ടഗംഡ സന്താനമാണ്. വളരെ വളരെ ക്ഷീരവഞ്ചംമായിരിക്കുണ്ട്. സത്യയുഗത്തിൽ ക്ഷീരവഞ്ചംമായിരുന്നു, ഇവിടെ നിങ്ങൾ പാലുപോലെയുള്ളത്വരാകാൻ പഠിക്കുവോൾ വളരെ സ്വന്നഹത്താടുകൂടിയിരിക്കുണ്ട്. ബാബു പറയുന്നു ഉള്ളിൽ പരിശോധിക്കു നമ്മൾ ഒരു വികർമ്മവും ചെയ്തില്ലെല്ലാ? ആർക്കും ദുഖം കൊടുത്തിട്ടില്ലെല്ലാ? ഇങ്ങനെ ആരും ഇരുന്ന് സയം പരിശോധിക്കുന്നില്ല. ഇത് വളരെ മനസ്സിലാക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. നിങ്ങൾ കൂട്ടികൾ വിശ്വത്തിൽ ശാന്തി സ്ഥാപിക്കുന്നവരാണ്. അമവാ വീടിൽ തന്നെ അശാന്തി ഉണ്ടാക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ പിന്നെ ശാന്തിയെങ്ങനെ സ്ഥാപിക്കും. ലഭകിക ആച്ചുരോഗ് കൂട്ടി പ്രശ്നമുണ്ടാക്കിയെങ്കിൽ ഇവൻ മതിക്കുന്നതാണ് ഭേദം എന്ന് പറയും. ഏതെങ്കിലും ചീതിശീലത്തിൽ പെടുകയാണെങ്കിൽ അത് പക്കായാവുന്നു. ഇത് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല, നമ്മൾ പരിശയില്ലാത്ത ബാബുയുടെ കൂട്ടികളാണ്, നമുക്ക് വിശ്വത്തിൽ ശാന്തി സ്ഥാപിക്കുണ്ട്. ശിവബാബവും കൂട്ടിയാണ്, അമവാ അശാന്തമാണെങ്കിൽ ശിവബാബയുടെ അടുത്ത് വരു. ബാബവാബെങ്കിൽ വജ്രമാണ്, ബാബു ഉടൻ നിങ്ങൾക്ക് യുക്തി പറഞ്ഞു തരും- അങ്ങനെ ശാന്തിയുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. ശാന്തിക്കുള്ള മാർഗ്ഗം നൽകും. പെരുമാറ്റം ദൈവീക കൂടുംബവത്തിലേതല്ലാത്ത തരത്തിലുള്ള ഒരുപാടുപേരുണ്ട്. നിങ്ങളിപ്പോൾ പുകളെ ലോകത്തിലേക്ക് പോകാൻ തയ്യാറാവുകയാണ്. ഇത് തന്നെയാണ് മോഗമായ ലോകം വേശ്യാലയം, ഇതിനോടാണെങ്കിൽ വെരുപ്പ് വരുന്നു.പുതിയ ലോകത്തിൽ വിശ്വത്തിൽ ശാന്തിയുണ്ടാവും.സംഗമത്തിലുണ്ടാവുക സാധ്യമല്ല. ഇവിടെ ശാന്തമായിരിക്കുന്നതിനുള്ള പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യുകയാണ്. പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യുന്നില്ലായെങ്കിൽ പിന്നെ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും. എന്നേൻ കൂടെ ധർമ്മരാജനുണ്ടെല്ലാ. എപ്പോൾ കർമ്മക്കണക്ക് ഇല്ലാതാക്കുന്നതിന്റെ സമയം വരുന്നോ അപ്പോൾ നന്നായി അനുഭവിക്കും. കർമ്മഭോഗം ഉറപ്പാണ്. രോഗം ഉണ്ടാകുന്നു, അതും കർമ്മഭോഗമാണെല്ലാ. ബാബവക്കുമുകളിൽ മറ്റാരുമേയില്ല. മനസ്സിലാക്കിത്തരികയാണ്- കൂട്ടികളെ പുഷ്പമായി മാറു എങ്കിൽ ഉയർന്ന പദ്ധതി നേടും. ഇല്ലായെങ്കിൽ ഒരു ഫലവുമില്ല. ഗ്രവാനായ ആച്ചുനെ ആരാനോ പകുതി കർപ്പം ഓർമ്മിച്ചത് അവരിൽ നിന്നും സന്പത്തെടുത്തില്ലായെങ്കിൽ കൂട്ടികൾ എന്തിന് കൊള്ളും. പക്കശ ശ്രാമയ നുസരിച്ച് ഇതും തീർച്ചയായും സംഭവിക്കുണ്ട്. അതിനാൽ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കാൻ അനേകം യുക്തി കളുണ്ട്. വിശ്വത്തിൽ ശാന്തി സത്യയുഗത്തിൽ, ഇവ ലക്ഷ്മീ നാരാധാരണയ്ക്കു രാജ്യത്തിലായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. യുദ്ധവും തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകും എന്തുകൊണ്ടുനാൽ അശാന്തിയാണെല്ലാ. പിന്നീട് കൂർഷ്ണനെ സത്യയുഗത്തിൽ വരും. പറയുന്നു കലിയുഗത്തിൽ ദേവതകളുടെ നിശ്ചൽ പോലും പതിക്കില്ല. ഇവ കാരുങ്ങാൻ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായാം. ധാരണ ചെയ്യാണ്, മുഴുവൻ ആയുസ്സും വേണം വരുന്നു. പറയാറുണ്ടെല്ലാ - ആയുസ്സുമുഴുവൻ മനസ്സിലാക്കി കൊടുത്തു എന്നിട്ടും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

പരിധിയില്ലാത്ത ബാബു പറയുകയാണ് - ആദ്യമാദ്യം മുഖ്യമായ കാര്യം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കു - അതാനവും ഭക്തിയും വേരു വേരു വസ്തുവാണ്. പകുതി കർപ്പം പകൽ, പകുതി കർപ്പം രാത്രിയാണ്. ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ കർപ്പത്തിന്റെ ആയുസ്സ് തന്നെ തലതിരിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ പകുതിയും ആവാൻ സാധിക്കില്ല. നിങ്ങളിൽ ആരും ശാസ്ത്രം മുതലായവ പറിച്ചവരില്ലായെങ്കിൽ നല്പതാണ്. പറിച്ചവരാണെങ്കിൽ സംശയം ചോദിക്കും, ചോദ്യം ചോദിച്ചുകൊണ്ടെയിരിക്കും. വാസ്തവത്തിൽ എപ്പോഴും ഓൺലൈൻ വാന്പ്രസ്ഥ അവസ്ഥ ഉണ്ടാവുന്നത് അപ്പോൾ മറ്റൊളവരുടെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ച് ദേവാനും ഓൺലൈൻ പരിപ്രീകരിക്കും. പിന്നെ ഗൃഹവിനെപ്പോലെ പറിപ്പിക്കും. ഭക്തിയും പറിപ്പിക്കുന്നു. ഭക്തി പറിപ്പിക്കാത്ത ആരും തന്നെയില്ല. അവർത്തിൽ ഭക്തിയുടെ ബലമുണ്ട് അതുകൊണ്ടാണ് ഇത്തെല്ലാം പോളോവേഴ്സ് ഉണ്ടാകുന്നത്. പോളോവേഴ്സിനെ ഭക്തപൂജാരിയെന്ന് പറയും. ഇവിടെ എല്ലാവരും പൂജാരിയായാണ്. അനേക പോയിന്റുകൾ മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നു, പതുക്കപ്പെട്ടുകൈ നിങ്ങൾ കൂട്ടികളിലും ശക്തി വരും.

ഈപ്പോൾ നിങ്ങൾ പറയു കൂഷ്ഠണാൻ വരാൻപോകുന്നു. സത്യയുഗത്തിൽ തീർച്ചയായും കൂഷ്ഠണാൻ ഉണ്ടാകും. ഇല്ലായെങ്കിൽ ലോകത്തിന്റെ ചരിത്രവും ഭൂമിരാന്തരവും എങ്ങനെ ആവർത്തിക്കും. കേവലം ഒരു കൂഷ്ഠണാൻ മാത്രമായിരിക്കില്ല, എങ്ങനെയാണോ രാജാവും രാണിയും അങ്ങനെയായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രജയും. ഇതിലും ബുദ്ധിയുടെ കാര്യമുണ്ട്. നമ്മൾ ബാബയുടെ കൂട്ടികളാണെന്ന് നിങ്ങൾ കൂട്ടികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ബാബു സന്ദർഭത്തിൽ തരാൻ വന്നില്ലക്കയാണ്. സർജ്ജത്തിൽ എല്ലാവരുമൊന്നും വരില്ല. ദ്രോഹായിലും എല്ലാവർക്കും വരാൻ സാധിക്കില്ല. വൃക്ഷം പതുക്കപ്പെട്ടുകൈ വൃക്ഷി പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. മനുഷ്യസ്വഷ്ടിയാകുന്ന വൃക്ഷമാണ്. അവിടെ ആത്മാക്ലേശ വൃക്ഷമാണ്. ഇവിടെ ബൈഹാവിപ്പും സ്ഥാപനം, പിന്നീട് ശക്തിനിലും വിനാശം പിന്നീട് പാലന..... വാക്കുകളും ഈ നിയമമനുസരിച്ച് പറയണം. കൂട്ടികളുടെ ബുദ്ധിയിൽ ഈ ലഹരിയാണ്, ഈ സൃഷ്ടി ചടക്കം എങ്ങനെ കിങ്ങുന്നു. രചന എങ്ങനെ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇപ്പോൾ പുതിയ ചെറിയ രചനയാണപ്പോൾ. ഇത് കൂട്ടിക്കരണം മറയുന്നതു പോലെയാണ്. ആദ്യം അനേകക്കും ശുദ്ധമാർ, പിന്നീട് ബാബു വന്ന് രചന രചിക്കുന്നു- ബൈഹാവിലും ബോഹമരുടെ. ബോഹമണ്ണർക്ക് കൂടുമയുണ്ടാകുന്നു. കൂടുമയും കാലും പരസ്പരം കണ്ണുമുട്ടുനു ആദ്യം ബോഹമണ്ണർ വേണം. ബോഹമണ്ണരുടെ യുഗം വളരെ ചെറുതാണ്. പിരീക്കേ ദേവതകൾ. ഈ വർണ്ണങ്ങളുടെ ചിത്രവും പ്രയോജനമുള്ളതാണ്. ഈ ചിത്രം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കാൻ വളരെ എളുപ്പമാണ്. ദൈവികവും മനുഷ്യരുടെ ദൈവികവും രൂപമാണ്. മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ എത്ര ആനന്ദമാണ് ലഭിക്കുന്നത്. ബോഹമണ്ണർ എപ്പോഴും എല്ലാ ധർമ്മവുമുണ്ട്. ശുദ്ധമാരിൽ നിന്നും ബോഹമണ്ണരുടെ തെ നടുന്നു. മനുഷ്യർ വൃക്ഷത്തിന്റെ തെ നടുന്നു. ബാബയും വിശ്വത്തിൽ ശാന്തിയുണ്ടാകുന്നതിനായി തെ നടുന്നു ശരി!

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിനുശേഷം തിരികെക്കിട്ടിയ മധുര മധുരമായ സന്താനങ്ങൾക്ക് മാതാവും പിതാവുമായ ബാപ്പാദായയുടെ സ്നേഹം സ്മരണകളും പുലർക്കാല വന്നവും. ആത്മീയ പിതാവിന്റെ ആത്മീയ കൂട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണക്കുള്ള മുഖ്യസാരം-

1. നമ്മൾ ഇഷ്വരീയ സന്താനങ്ങളാണെന്ന് സദാ സ്മൃതിയുണ്ടായിരിക്കണം. നമ്മൾ പാലുപോലെയായി റിക്കണം. ആർക്കും ദുഖം നൽകരുത്.
2. ഉള്ളിൽ തന്റെ പരിശോധന ചെയ്യണം നമ്മളിൽ നിന്ന് ഒരു വികർമ്മവും ഉണ്ടാകുന്നില്ലപ്പോൾ. അശാന്തമാകുന്നതിന്റെയോ അതുപോലെ അശാന്തി പരത്തുന്നതിന്റെയോ ശീലമൊന്നും ഇല്ലപ്പോ?

വരദാനം-പവിത്രതയുടെ ശക്തിയില്ലാത്ത സദാ സുവത്തിന്റെ ലോകത്ത് ജീവിക്കുന്ന ദുഃഖമില്ലാത്ത പ്രക്രവർത്തിയായി ഭവിക്കേട്.

പവിത്രതയാണ് സുഖ-ശാന്തിയുടെ ഫലങ്ങളഷൾ. എത്ര കൂട്ടികളാണോ മനസ്സ്, വാക്ക്, കർമ്മം ഈ മുന്നിലും പവിത്രമായി മാറുന്നത് അവർ തന്നെയാണ് ഏറ്റവും ഉയർന്നതും, വളരെ പവിത്രവുമായി മാറുന്നത്. എവിടെയാണോ പവിത്രതയുടെ ശക്തിയുള്ളത് അവിടെ സുവിശ്വം ശാന്തിയും സ്വത്വവേ ഉണ്ടാകുന്നു. പവിത്രത സുഖ-ശാന്തിയുടെ മാതാവാണ്. പവിത്ര ആത്മാക്കൾ ഏകക്ലേശം ഉദാസീനരാകില്ല. അവർ ദുഖമി

പ്ലാത്ത രാജ്യത്തെ പ്രകവർത്തനിമാരാകുന്നു. അവരുടെ കിരീടം വേറിട് അവസ്ഥയും സിംഹാസനം ഏവർക്കും പ്രിയപ്പെട്ട സ്ഥിതിയുമായിരിക്കും. പ്രകാശകിരീടമാണ് പവിത്രതയുടെ അടയാളം.

സ്ലോഗൻ - ഞാൻ ആത്മാവാണ്, ശരീരമല്ല... ഈ ചിന്തനം ചെയ്യുന്നതുതന്നെയാണ് സച്ചി നെന്നു.

അവധിക്കത്തിനും അശ്വിനീയ ജാലിപ്പിച്ച് യോഗത്തെ ജാലാസ്വരൂപമാക്കി മാറ്റു പവർപ്പുൾ യോഗമെന്നാൽ സ്വന്നേഹത്തിന്റെ അശ്വിനിയാണ്. ജാലാസ്വരൂപത്തിലുള്ള ഓർമ്മയിലും ചതി, അക്കമങ്ങൾ എന്നിവയുടെ അശ്വിനീയ സമാപ്തമാക്കി സർവ്വ ആത്മാക്ഷേരക്കും സഹയോഗം നൽകുന്നു. ഈ തിലുടെതന്നെയാണ് പരിധിയില്ലാത്ത വൈരാഗ്യവ്യത്തി പ്രജാലിതമാകുന്നത്. ഓർമ്മയുടെ അശ്വി ഒരുവ ശത്രു ആ അശ്വിനീയ സമാപ്തമാക്കുകയും മറുവശത്രു ആത്മാക്ഷേരക്ക് പരമാത്മാ സന്ദേശരൂത്തിന്റെ ശീത ഉസ്പരൂപത്തിന്റെ അനുഭൂതി ചെയ്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ഇതിലുടെതന്നെയാണ് ആത്മാക്ഷേരക്ക് പാപ തതിന്റെ അശ്വിയിൽനിന്നും മുക്തമാക്കാൻ കഴിയുക.